

צילום: מירון, העולם הזה

יעקב מישורי:

"אם אנחנו לא נכרגן למל" חנים ישראלים, מי כן?"

פרסי משרד החינוך והתרבות על ביצוע מצטיין של יצירה מקורית חולקו השבוע. בין מקבלי הפרס גם התיז מורת הפילהרמונית הישראלית, שקיבלה את הפרס עבור נגינה מצויינת של היצירה "לקול הזיכרונות" מאת מרק קופיטמן.

בירכת את נגן הקרן וחבר הנהלת התיזמורת יעקב מישורי, ובאותה הזדמנות גם שאלתי אותו כמה שאלות שעניינו אותי.

● **ידוע שהתיזמורת הפילהרמונית מקפידה להשיג מלע עונה כמה יצירות של מלחינים ישראלים. האם זה כדי להוכיח פטריוטיזם, או שהיצירות באמת בליכך טובות שאי-אפשר להתעלם מהן?**

את צודקת כעניין בפטריוטיזם. גם האחרים עושים את זה. התיזמורת של לונדון מנגנת ככל עונה של מלחינים בריטיים. התיזמורת של וינה מבצעת יצירות של ברהמס ומאהלר.

● **זה לא אותו דבר. ברהמס ומאהלר זה קלא-סיקה?**

כן, במיקרה זה נכון. אבל אני באמת חושב שזה מתפקידנו לפרסם ולבצע גם יצירות של מלחינים ישראלים. אם לא אנחנו, מי ינגן אותן, לפחות כשהן לא ידועות?

● **כל היצירות הישראליות שאתם מבצעים הן קצרות, בנות 10 או 20 דקות. מדוע?**

אין די יצירות, ולא כולן ברמה די גבוהה. אני מתפלל שנגיע לכך שבכל סיום שלנו בחו"ל נוכל לבצע יצירה ישראלית ארוכה. אבל זה, כנראה, עדיין מוקדם.

● **איך הקהל מקבל את היצירות המקוריות החדשות?**

● **ובכל זאת אתם ממשיכים להשמיע את היצירות הישראליות.**

לפני זמן מה החלטנו לשאול את הקהל מה הוא רוצה לשמוע. חלק גדול מהנשאלים אמרו שהם רוצים לשמוע יצירות מוכרות וידועות, וחלק קטן, אולי 15%, אמרו שהם מוכנים לשמוע בכל פעם גם משהו חדש. אז מצאנו את שביל ההוכח, אני חושב. אנחנו, התיזמורת הפילהרמונית הישראלית, צריכים לפרגן למלחינים ישראלים. אם לא אנחנו, מי כן?

עידו דיסנצ'יק:

"חומר פירסומי פוגע ב" עיתון מבחינה מיקצועית!"

בעיקבות הידידה בהיקף הפירסום בעיתונות הכתובה הוציא דוב יודקובסקי, העורך הראשי של "ידיעות אחרות" נות", חוזר הפונה לכל חברי המערכת, ובו הנחייה שלא לפרסם חומר מיסחרי המתקבל ממשרדים של יחסי-ציבור. יודקובסקי אינו סבור שעיתונות צריך לתת יד לניסיון להשחיל דרכו חומר פירסומי מוסווה, וכי ידיעות מיסחריות של יחצנים בחינם באות כתחליף למודעות-פירסומית בתשלום.

שאלתי את עידו דיסנצ'יק, עורך "מעריב", אם נקט בצ"ע דומה.

רק בשבוע האחרון פירסמתי הנחייה, שבה אמרתי כי בזמן האחרון מסתנו לעיתון חומר פירסומי מובהק, ואני מבקש לשים לב, כדי שלא ינצלו אותנו לרעה. ביקשתי גם לשאול אותי במיק"ר של ספק.

לא מדובר בצעד חדש. פירסמנו כבר הנחיות מסוג זה בעבר. בשבוע האחרון היתה פשוט הסתגנות של חומר, שבעיקבותיה באה ההנחייה.

● **יש בדעתך לנקוט באמצעים נוספים?**

זה לא צעד חריג, אלא חלק ממדיניות, וזה צריך להיות חלק ממדיניות של כל עיתון וכל עיתונאי. חומר פירסומי הוא חומר פירסומי, וידעה עיתונאית היא ידיעה עיתונאית.

● **האם זה מושקע מוגזם של המפרסמים, להעביר תקציבי-פירסום ליחצנים במקום לתברות-הפירסום?**

אין לי כל בסיס או מידע שלפיהם אני יכול להניח שזה המצב. בעיקבות הנחייה שפירסמתי נשלח לי קטע מכתביעת מיקצועי אמריקאי, שלפיו אסור עליי לחוק בארצות-הברית לפרסם חומר פירסומי במסווה של ידיעה עיתונאית.

● **היית ממליץ לאמץ את הדוק האמריקאי?**

אני לא סבור כך. אנחנו בהחלט מסוגלים לטפל בעניין בעצמנו. זה לא כליכך מסוכן. יכול להיות שאני לא עולה על כל הפירסומים המתנגבים לעיתון, אבל מהמידע שיש בידי לא מדובר בממדים חריגים.

● **המגמה הזאת פוגעת בעיתון?**

לא מבחינה כלכלית, אלא מבחינה מיקצועית.

● **קיימת אצלכם ירידה בהיקף הפירסום?**

יש ירידה בכל העיתונים.

● **ובנוגע ל, מעריב?"**

לפי נתוני איגוד-המפרסמים, הירידה תפגע בכל העיתונים. (אורית זרובבל)

אורי מרינוב:

"קשה לטפל בחומרים כימיים במי-התהום!"

למקורות-המים שלנו אין רגעי-מנוחה. זה התחיל בחדי-רת מי-קולחין ובמכת-הפוליו, נמשך באזהרות של גורמים שונים על הידרדרות מצב מי-התהום, והיום אנחנו מת-בשרים על לא פחות ולא יותר מאשר חומרים מסרטנים שנמצאו במים.

שאלתי את הד"ר אורי מרינוב, ראש הרשות-לאיכות-הסביבה, ובעל סיכויים גדולים להיבחר לתפקיד מנכ"ל המישרד-לאיכות-הסביבה, כשהו יקום, מה צריך הציבור להבין מה, בשורה" החדשה.

כבר תקופה די ארוכה אנחנו יודעים שמיי-התהום מזהמים, בעיקר עליידי ניוב בלתי-מטוהר ושימוש לא מבוקר במי-כיבוב מטוהרים או מטוהרים-חלקית. גם מיצבורי-אשפה ומיצבורי-דלק גורמים לזיהום מי-התהום.

● **ואיך עליהם על החומרים המסרטנים?**

לפני כמה חודשים ערכה החוקרת, הד"ר לאה מושקט ממכון וולקני, מיספר בדיקות של מי-בארות כאיזור רצועת-החוף, ודי מימצאים מראים על-כך שיש ריכוזים גבוהים-יחסית של חומרים כימיים, חלקם מסרטנים, במיי-התהום.

● **אתה מוכן להיות ססציפ?**

חומרי-הדברה, חומרי-רייסוס וחומרים שעושים בהם שימוש כת-עשייה הכימית.

● **האם מדובר בסכנה מיידית?**

החומרים שנמצאו אינם ברמות שיכולות לפגוע באופן מידי. אבל אין ספק שאנשים לא צריכים להיות חשופים לחומרים כאלה. קל יחסית לפתור בעיות שנגרמות מזיהום בקטריאלי ויראלי באמצעות הרתחה או חיטוי, אבל בחומרים הכימיים קשה לטפל.

● **מה, אם כך, הפיתרון?**

● **המזב עוד יכול להירדד?**

בוודאי.

● **על אילו אמצעים היית ממליץ?**

אני מקווה שבימים הקרובים יגבר השכל על הרגש, והנושא יטופל בצורה אירגונית. צריך להקים קבוצת-מוחות ממכוני-מחקר ואוניברסיטות. להכריז על תוכנית-חירום לאומית. להקים רשת בקרה שבה ייאספו הנתונים. יש צורך לפקח על מכוני-טיהור-הש-פכים ועל השימוש בשפכים, ולהגיש תביעות נגד גורמי-הזיהום. צריך להביא למצב שבו הטיפול באיכות-הסביבה יהיה בראש סדר-העדיפויות. (אורית זרובבל)

מוסיקה

הקהל הישראלי הוא קהל די שמרני, ומאחר והמלחינים הישראליים כותבים כסינגון מודרני, לא תמיד הקהל מפרגן. כשניגנו בחו"ל את הוואריאציות לשנברג, הקהל הריע וקרא למנצח שבע שמונה פעמים. בארץ זה לא קרה. מה שהקהל הישראלי מקבל זה דווקא יצירות שיש בהן מוטיבים יהודיים או מיזרחיים.

● **ובכל זאת אתם ממשיכים להשמיע את היצירות הישראליות.**

לפני זמן מה החלטנו לשאול את הקהל מה הוא רוצה לשמוע. חלק גדול מהנשאלים אמרו שהם רוצים לשמוע יצירות מוכרות וידועות, וחלק קטן, אולי 15%, אמרו שהם מוכנים לשמוע בכל פעם גם משהו חדש. אז מצאנו את שביל-ההוכח, אני חושב. אנחנו, התיזמורת הפילהרמונית הישראלית, צריכים לפרגן למלחינים ישראלים. אם לא אנחנו, מי כן?

● **אגב, מה היה הפרס שקיבלת?**

לבושתי אני לא זוכר. אמנם הייתי בזמן חלוקת-הפרס וראיתי איזו תעורת-הוקרה, אבל אולי היה עוד משהו. אני לא חושב שהיה משהו כספי. (דניאלה שמי)

עיתונות

אין לי כל בסיס או מידע שלפיהם אני יכול להניח שזה המצב. בעיקבות הנחייה שפירסמתי נשלח לי קטע מכתביעת מיקצועי אמריקאי, שלפיו אסור עליי לחוק בארצות-הברית לפרסם חומר פירסומי במסווה של ידיעה עיתונאית.

● **היית ממליץ לאמץ את הדוק האמריקאי?**

אני לא סבור כך. אנחנו בהחלט מסוגלים לטפל בעניין בעצמנו. זה לא כליכך מסוכן. יכול להיות שאני לא עולה על כל הפירסומים המתנגבים לעיתון, אבל מהמידע שיש בידי לא מדובר בממדים חריגים.

● **המגמה הזאת פוגעת בעיתון?**

לא מבחינה כלכלית, אלא מבחינה מיקצועית.

● **קיימת אצלכם ירידה בהיקף הפירסום?**

יש ירידה בכל העיתונים.

● **ובנוגע ל, מעריב?"**

לפי נתוני איגוד-המפרסמים, הירידה תפגע בכל העיתונים. (אורית זרובבל)

הסביבה

אין פיתרונות קיימים. צריך לעשות הכל כדי להעביר את האחריות לשר-לאיכות-הסביבה, ולהעמיד לרשותו את כל האמי-צעים הדרושים. הפיתרון הוא התארגנות-חירום של המישרד, שי-היו לו כל הסמכויות והמשאבים, כדי שיוכל לטפל בנושא כפי שמטפלים בכל בעייה לאומית. לאורך-זמן זו בעייה חמורה יותר מכל בעייה אחרת. יש כאן הידרדרות של שנים, ואדישות של כל האחרים. מימצאים שונים מתפרסמים כבר מזה שנים. כתבת גם למישרד-הבריאות ולנציבי-המים, אבל דבר לא נעשה.

● **המזב עוד יכול להירדד?**

בוודאי.

● **על אילו אמצעים היית ממליץ?**

אני מקווה שבימים הקרובים יגבר השכל על הרגש, והנושא יטופל בצורה אירגונית. צריך להקים קבוצת-מוחות ממכוני-מחקר ואוניברסיטות. להכריז על תוכנית-חירום לאומית. להקים רשת בקרה שבה ייאספו הנתונים. יש צורך לפקח על מכוני-טיהור-הש-פכים ועל השימוש בשפכים, ולהגיש תביעות נגד גורמי-הזיהום. צריך להביא למצב שבו הטיפול באיכות-הסביבה יהיה בראש סדר-העדיפויות. (אורית זרובבל)